

Sygn. akt IV P 123/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Lucyna Gurbin
Protokolant:	st.sekr.sąd. Renata Urbańska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017 roku

sprawy z powództwa B. W.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w R.

o zapłatę

O R Z E K Ł:

1. Oddalić powództwo.
2. Opłatą od pozwu od uiszczenia której powód był zwolniony obciążyć Skarb Państwa.
3. Nie obciążać powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IVP 123/16

UZASADNIENIE

Powód B. W. wniósł pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. w R. o zapłatę kwoty 4.860,18 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2015r do dnia zapłaty. W uzasadnieniu powód wyjaśniał, że został niesłusznie obciążony kwotą dochodzoną pozvem. Według powoda w wartościach inwentaryzacyjnych nie ujęto dokonywanych zwrotów handlowych lub niedostarczonych przez firmę produktów .. (...) przeszłości zdarzały się sytuacje, kiedy powód dokonywał zwrotu towarów i nie znajdowało to odzwierciedlenia w stanach magazynowych. Powód podnosił o dostarczenie pełnej dokumentacji co składa się na kwotę dochodzoną pozvem. Również po zapłacie przez powoda kwoty 4.860,18 zł powód otrzymał następnie pismo do zapłaty. Dlatego powód obawiając się dalszych wezwań do zapłaty i możliwości realizacji weksla zapłacił należność pozwanemu. Dodatkowo powód podnosił, że nie miał możliwości zweryfikowania inwentaryzacji i wyników różnic.

Wyrokiem zaocznym z dnia 10 maja 2016r sąd uwzględnił żądanie powoda w całości.

W dniu 13 maja 2016r do tut. Sądu wpłynęła odpowiedź na pozew w której to pozwany wniósł o oddalenie powództwa i podnosił, że powód ilość dostarczonych produktów każdorazowo potwierdzał podpisem na dokumentach dostawy. Pozwany zaprzeczał, aby zdarzały się sytuacje zwrotu towarów przez powoda i nie odzwierciedlenia tego w stanach magazynowych. Pozwany podkreślał, że powód nie udowodnił zwrotów towarów nie rozliczonych bądź

nie uwzględnionych w spisie z natury. Pozwany odwoływał się do zawartych umów o pracę z powodem i umowy o powierzeniu mienia z dnia 20 sierpnia 2014r. Z ostrożności procesowej pozwana przedstawiła zestawienie stanu magazynowego przesłane w formie mailowej do powoda z potwierdzeniem, że powód nie dokonał zastrzeżeń do stanów magazynowych przesłanych mu po dniu spisu z natury z dnia 13 listopada 2015r i dokonanego na jego podstawie rozliczenia. Również pozwany wyjaśniał obciążenie powoda kwotą 183,80 zł stanowiącą końcowe rozliczenie towaru które sąd pominie, albowiem nie są one przedmiotem postępowania.

Pozwany złożył sprzeciw od wyroku zaocznego i wniósł o uchylenie wyroku zaocznego i oddalenie powództwa w całości oraz zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności i podtrzymał twierdzenia zawarte w odpowiedzi na pozew. Co do wyroku zaocznego pozwany podnosił, że został on wydany na rozprawie, która odbyła się przed upływem wyznaczonego przez Sąd 14 -dniowego terminu do wniesienia odpowiedzi na pozew.

Sprzeciw został złożony w terminie i w sposób należyte uzasadniony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zawarł z pozwanym w pierw umowę na okres próbny od dnia 20 sierpnia 2014r do dnia 19 listopada 2014r w charakterze przedstawiciela handlowego, a następnie na okres od dnia 20 listopada 2014r na czas określony do dnia 19 listopada 2016r. Powód również został zatrudniony w charakterze przedstawiciela handlowego. Również w dniu 20 sierpnia 2014r powód podpisał umowę dotyczącą powierzenia mienia. Strony w szczegółowy sposób ustaliły sposób przechowywania produktów i zasady rozliczenia mienia powierzonego.

W dniu 13 listopada 2015r pozwany przeprowadził faktyczny spis z natury magazynu prowadzonego przez powoda. Wcześniej były przeprowadzane dwa spisy z natury w magazynie powoda, które ujawniły niedobory (w lipcu i sierpniu 2015r). W spisach uczestniczył powód, świadek Z. K.. W trzeciej inwentaryzacji uczestniczył świadek W. K.. Rozliczeniem inwentaryzacji zajęła się świadek E. G. (1). Zasadą jest, że przedstawiciel handlowy ma obowiązek zweryfikować ilość towaru dostarczonego mu do magazynu. Z kolei przedstawiciel handlowy wysłała do pozwanego tj. do D. Sprzedaży raporty dzienne w tym faktury, dokumenty „kp” i ewentualne zwroty handlowe. W pracy powód posługiwał się na bieżąco palmtopem. W przypadku stwierdzenia braków w towarze w związku z dostawą, świadek E. G. (1) na bieżąco ujawniała to w systemie.

Pismem z dnia 22 kwietnia 2016r powód rozwiązał z pozwanym umowę o pracę na mocy porozumienia stron z dniem 30 kwietnia 2016r.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów umów o pracę powoda (k. 341-47, 51059), zakresu zadań powoda (k. 62), powierzenia mienia (k.63-64), pisma dot. rozwiązania umowy o pracę z powodem (k. 65), pisma powoda z dnia 18.01.2015r (k. 13-16), noty obciążeniowej (k. 17), weksla i deklaracji wekslowej (k. 12,18), dowodów dostawy i stanów magazynowych, zwroty towarów (k. 69-73, 77-82), emaile powoda (k. 112-122, 130-132, 134-138) oraz korespondencja między powodem a pracownikami pozwanego (k. 123-128, 133), z zeznań świadków Z. K., E. G. (2), B. J., W. K.. Sąd dał wiarę dokumentom przedstawionym przez powoda i pozwanego, albo ich wiarygodność w żaden sposób przez strony nie została zakwestionowana, jak również Sąd dał wiarę zeznaniom świadków. Zeznania świadków były spójne i nie zawierały sprzeczności. Sąd również ustalenia faktyczne oparł o zeznania powoda. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda.

Okolicznością bezsporną było powierzenie powodowi mienia umową z dnia 20 sierpnia 2014r i podpisaniem przez powoda weksla in blanco oraz deklaracji wekslowej. Podstawą obciążenia powoda kwotą 4.860,18 zł było rozliczenie inwentaryzacji dokonane dnia 13 listopada 2015r w formie spisu z natury. Wcześniej tj. w miesiącu lipcu i sierpniu 2015r były dokonywane spisy z natury, które ujawniły duże niedoboru w magazynie prowadzonym przez powoda. Formalnie spis, który stał się podstawą obciążenia powoda został dokonany 13 listopada 2015r. Powód otrzymał od pozwanego pismo z dnia 18 listopada 2015r wraz z załącznikiem nr 1. Powyższy załącznik określał wysokość

niedoborów i rodzaj towaru brakującego. Należy zaznaczyć, że powód uczestniczył w każdym spisie towarów, w tym również z dnia 13 listopada 2015r. Jak potwierdził powód przekazanie towarów do magazynu powoda odbyło się w sposób należyty. Powód sam organizował magazyn i przyjmował towary od pozwanego na bieżąco.

Istotne w ocenie Sądu jest uwzględnienie tego co podnosił powód, że nie kontrolował na bieżąco dostarczanych przez pozwanego towarów co do ilości. Jak wskazywała Świadek E. G. (1) taki obowiązek powód miał i była możliwość na bieżąco uzgadniania ewentualnych niezgodności. Powód miał pełną możliwość weryfikowania i sprawdzania towaru dostarczonego i sprzedanego. Mógł tego dokonywać samodzielnie lub poprzez pozwanego. Wbrew twierdzeniom powoda pozwany wskazał co składa się na kwotę niedoboru. Stanowi o tym załącznik do pisma pozwanego z dnia 18 listopada 2015r. Z kolei powód nie przedstawił żadnych dowodów na nierzetelność pozwanego, z których wynikałoby, że powód zgłaszał konkretne braki w towarach, a pozwany nie ujawnił tego w stanach magazynowych. Rozliczenie inwentaryzacji z 13 listopada 2015r pozwany przedstawił. Z kolei powód do przedstawionego rozliczenia zawierającego konkretne pozycje dotyczące towaru powierzonego nie ustosunkował się. Umowa powierzenia mienia przewidywała odpowiedzialność powoda na zasadach art. 124 k.p., między innymi informowanie pracodawcy na piśmie o wszelkich brakach i usterkach w odniesieniu do produktów oraz niezwłoczne informowanie pracodawcy o utracie produktów. Przedstawione przez powoda emaile dotyczą zdarzeń już po dokonanych spisach z inwentaryzacji. N ie ma wcześniejszych emalii z których wynikałoby, że istnieją niezgodności.

Świadek E. G. (1) jednoznacznie potwierdziła, że powód co miesiąc otrzymywał informację o stanie magazynowym oraz to, że inwentaryzacja z listopada 2015r uwzględniała wszystkie braki w dostawach zgłoszone przez przedstawiciela. Dla świadka inwentaryzacja odbyta u powoda w listopadzie odzwierciedlała stan faktyczny magazynu oraz faktury przedstawione przez powoda dotyczące sprzedaży towaru. Świadek potwierdziła stanowczo, że rozliczenie inwentaryzacyjne z listopada 2015r uwzględniało wszystkie operacje do dnia inwentaryzacji. Sąd pominął rozliczenia pozwanego do powoda po ustaniu stosunku pracy.

Odpowiedzialność powoda za mienie powierzone musi być rozpatrywana w oparciu o art. 124 k.p. Z tego wynikają określone skutki prawne. Warunkiem odpowiedzialności pracownika na podstawie art. 124 k.p. jest prawidłowe powierzenie mienia. Nie ulega wątpliwości, że w rozpatrywanym stanie faktycznym mienie powodowi zostało powierzone prawidłowo i wyłącznie powód sprawował pieczę nad mieniem powierzonym. Powód został wyposażony w odpowiednie narzędzia typu palmtop oraz dokumenty typu raporty, które pozwalały na prowadzenie w sposób należyty pieczy nad mieniem w sensie księgowym. Magazyn, w którym znajdowało się mienie pozwanego mieścił się w miejscu zamieszkania powoda. Przesłankami odpowiedzialności za mienie powierzone pracownika jest szkoda, naruszenie obowiązków pracowniczych i adekwatny związek przyczynowy. Zgodnie z art. 124 § 3 kp od odpowiedzialności określonej w § 1 i 2 pracownik może się uwolnić jeżeli wykaże, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek nie zapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia. To rodzi odpowiednie skutki prawne, albowiem w przypadku tego rodzaju odpowiedzialności pracodawca wykazuje jedynie powierzenie mienia pracownikowi oraz szkodę. Z faktu bowiem, że mienie zostało prawidłowo powierzone wypływa wniosek, iż ujawnione w nich braki są następstwem zaniedbań pracownika. Dlatego gdy pracownik twierdzi, że szkoda powstała z przyczyn za które nie ponosi odpowiedzialności, na nim w tym zakresie spoczywa ciężar dowodu, jeżeli nie zdoła tego wykazać ponosi odpowiedzialność materialną za szkodę (Komentarz do art. 124 k.p. str. 537 A.Sobczyk, wydawnictwo CH Beck). Sąd uznał, że pozwany wykazując braki w towarze, które złożyły się na kwotę objęta pozwem, wykazał szkodę. Natomiast powód oprócz twierdzeń, że nie otrzymał rozliczenia w żaden sposób nie wykazał, że braki stwierdzone inwentaryzacją nie istnieją lub, że pozwany nie ujął rozliczeń wynikających ze sprzedaży towaru. Ważne jest podkreślenie, że powód mimo takiego obowiązku wynikającego z umowy powierzenia mienia i na co wskazywali świadkowie, nie sprawdzał towaru dostarczanego przez kuriera. W swoich zeznaniach powód potwierdził, że robił to wrywkowo, bo brakowało mu czasu. Należy mieć na uwadze, że powód działał w ramach umowy o powierzeniu mienia i był pracownikiem pozwanego. Z umowy o prace wynika szereg skutków prawnych dotyczących między innymi odpowiedzialności materialnej. Powód działał jako przedstawiciel handlowy w zadaniowym systemie czasu pracy i przyjmowanie towaru, jak również jego sprzedaż należało do zasadniczych obowiązków powoda. Powód mógł uwolnić się od odpowiedzialności przez wykazanie,

że naruszenie obowiązków nie było zawinione. Takich dowodów powód nie przedstawił. Dla Sądu istotne jest również zauważanie, że pozwany w odstępach kilku miesięcy tj. lipiec, październik, listopad 2015r przeprowadzał spisy wskazując powodowi niedobory. Otrzymał również pismo z dnia 18 listopada 2015r z którego wynikało jakich produktów brakuje. Dla sądu załącznik jest czytelny. Powód przez uiszczeniem zapłaty miał możliwość kilku miesięcy wyjaśnienia tych niezgodności w oparciu o dokumenty będące w posiadaniu powoda np. faktury. Natomiast niedopuszczalne było co potwierdził powód, że towar przyjmowany od kuriera nie był dokładnie liczony przez powoda. Podnoszona okoliczność braku euro papieru, która została zauważona przez powoda ostatecznie została również uwzględniona przez pozwanego. Nie było innych sytuacji na które powoływał się powód, że brakowało towaru i pozwany tego nie uwzględnił. Wynikało, to prawdopodobnie z tego, że powód nie liczył towaru przesłanego kurierem przez pozwanego. Zaniechanie tego obowiązku przy jednoczesnym przyjęciu odpowiedzialności za mienie powierzone wywołało określone skutki prawno faktyczne. Pozwany w sposób należyty powierzył mienie, a potem sukcesywnie przysyłał towar co potwierdzał powód i ostatecznie powód dokonywał sprzedaży o czym informował pozwanego. Pozwany wykazał wszystkie przesłanki odpowiedzialności wynikające z powierzenia pracownikowi mienia.

Dlatego Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia roszczenia powoda. Co do kosztów Sąd zastosował wobec powoda art. 102 k.p.c. który upoważnia do zaniechania obciążania kosztami strony przegrywającej proces, o ile zajdzie „szczególnie uzasadniony wypadek”. Ustawodawca nie sprecyzował powyższego pojęcia dlatego na Sądzie spoczywa ocena, czy w danej sprawie ma on miejsce i należy wziąć pod uwagę całokształt okoliczności sprawy. W doktrynie i orzecznictwie wykształcono stanowisko, iż do „szczególnie uzasadnionych wypadków” zalicza się ogólnie okoliczności procesowe jak i pozaprocesowe związane z sytuacją osobistą i materialną strony. Do okoliczności procesowych zalicza się z kolei okoliczności związane z przebiegiem postępowania jak również szczególną zawilóść lub precedensowy charakter sprawy, albo subiektywne przekonanie powoda co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania na początku procesu (wyrok SA w Gdańsku z dnia 30 października 2012r III Apa 21/12). W ocenie Sądu w okolicznościach niniejszej sprawy zachodziły przesłanki zwolnienia powoda z obowiązku zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanemu. Powód mógł być przekonany o słuszności swojego pozwu, wskazywał że uczciwie prowadził magazyn. W ocenie Sądu nie zdawał sobie sprawy ze skutków prawnych przyjętej odpowiedzialności materialnej. Ponieważ powód pokrył w całości niedobór obciążanie dodatkowymi kosztami byłoby krzywdzące i dlatego Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.